

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**HORATII TVRSELLINI || ROMANI || E SOCIETATE IESV ||
LAVRETANAE HISTORIAE || LIBRI QVINQVE. ||**

Torsellini, Orazio

Romae, 1597

Cap. 8. Recinetensis ciuitatis donum ob depulsam pestilentiam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64112](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64112)

diametro in aduerso angulo ad fenestræ dextram substi-
 risse; vt facile appareat ab Angelo, Virginis reuerentiã,
 quam remotissimum locum intra cellæ parietes esse quæ-
 situm. Arctus ergo hisce rebus enunciatis, tandem ex cor-
 pore obsessæ mulieris excussus, eam reliquit exanimem.
 At illa haud multo post ex pauimento, vbi prostrata ia-
 cuerat, redeunte animo surgit: simul cum viro ingentes
 Lauretanæ Virgini grates agit, vota persoluit. Haud fa-
 cile res alia huius generis nobilior, testatiorque. Inter-
 fuerunt plerique primorum Recinetensis ciuitatis, in qui-
 bus Ioannes Franciscus Angelita pater eius, qui Laureta-
 næ Virginis historiam texuit. Interfuit Antonius Bonfi-
 nis Asculanus, is qui Vngarici Regni Decadas scripsit.
 Itemque Io. Baptista Mantuanus, vt ipsemet in Laureta-
 na historia profitetur. Qui ad ea quæ diximus hoc addit:
 Arctum illum rite exorcismis subactum, hoc quoque inter
 cætera indicasse, sacram Virginis cellam, antequam Na-
 zaretho excederet, Carmelitanorum curæ commissam
 fuisse. Quæ quamuis mendacis Diaboli indicio enuncia-
 ta, tamen quia veracis, ac præpotentis Dei vi, ac nomine
 sunt extorta; haud pro vanis habenda: præsertim cum
 veri similia sint, & Christianæ religionis augeant cultum.

*Recinetensis ciuitatis donum ob depulsam pestilen-
 tiam. Carmelitanorumque discessus.*

Cap. VII I.

Alexander inde VI. Innocentio VIII. successit, cuius
 Pontificatus flagrante intestinis, exterisque bellis
 Italia, haud pacatior quàm Innocentij, quanquam Iubi-
 lei celebritate, quæ in annum millesimum quingentesi-
 mum incidit, insignior fuit. Ea tempestate atrox Reci-
 neti grassabatur lues, quæ contagione vulgata ciuium
 pluribus absumptis, grauiorem in dies minitabatur ciui-

Hier. Ang.

01011

K 2

tati

Ciuitatis
Recinet. do
num.

rati cladem. Igitur à Magistratibus de primorum confilio, indicitur ad Lauretanam Aedem supplicatio: votum publicè nuncupatur. Nec spes precesue in irritum cecidere. Extemplo votiua supplicatione, veluti diuina manu pestilentia absterfa: Ciuitas periculo exempta. Ergo Recinetenses voti rei pro domesticis quisque copijs, magnam pecuniæ vim in votium conferunt munus. Decretaque supplicatione, coronam auream gemmis distinctam clarissimis Lauretanæ Virgini donum ferunt, anno eius seculi XCVI. Corona B. Virgini imposita, & simul à Robureo Cardinale impetratum est, vt ea nunquam remoueretur: Cardinalisque beneficium Iulij Secundi, & aliorum deinde Pontificum authoritatè firmatum. Et valuit apud finitimos populos gratæ pietatis exemplum. Hinc ille mos increbuit, qui hodieque viger, vt Piceni vrbes, & oppida quotannis insigni supplicatione ac pompa coronam Lauretanæ afferant Virgini. Hand ita multo post Hieronymus Robureus Cardinalis sanctissimæ cellæ pauium, qua supplicantium genibus attritum, quæ auellentium manibus effosum (quippe auulsa inde saxa, sericoque inuoluta pro reliquijs auferebantur) quadrato marmore discolori pulcherrimè strauit. Opus scutulatum est egregium, & vel in tanta, quanta nunc Lauretanum sacellum est, magnificentia visendum. Porrò circa vestibulum templi magnificentissimas ædes à Bramante architecto illa tempestate inclyto descriptas Robureus moliri cœpit, annuente Pontifice. Cisternam quoque ingenti amplitudine in medio templi atrio exstruxit ornauitque, ne quando oppidanis aduenisue deesset aqua. Cæterum incolarum, & peregrinorum commodis consulenti veteres Lauretani templi curatores instaurandi fuerunt. Cœli grauitas, quæ tum erat Laureti ex circumiectis nemoribus lacunisque, Carmelitanorum Patrum complures absumperat. Itaque Petri Taruisini Vicarij Generalis iussu, relicta Lauretanæ basilicæ procuratione,

nono

nono anno, quam venerant, ad salubriora migrarunt loca. Horum in locum pij aliquot Sacerdotes, sed mercenarij à Cardinali Patrono substituti, qui ad Leonis Decimi Pontificatam durarunt, qua tempestate res tandem ad Canonicos venit.

Iulij II. decreta, nouique templi molitio, & nobilium hominum dona. Cap. 1X.

EXempto rebus humanis Alexandro Sexto, Pius Tertius sublectus Pontifex bonus, sed breuis adeo, vt vix tertiam hebdomadam excesserit. Pio Iulius Secundus subrogatus, religione erga Lauretanam Virginem nulli Pontificum secundus. Is quippe anno quarto Pontificatus sui, siue Xysti Quarti patruj exemplo, siue quod in Pontificia ditone armis recipienda, imploratam Lauretanæ Virginis sensisset opem, Lauretanam Aedem summa ope ornare coepit. Omnium primum, rem ad augendam loci religionem efficacissimam, veterem Aedis famam Pontificia authoritate altius in mortalium pectoribus defigendum ratus est. Itaque in primi diplomatis sui proœmio, Urbani VI. Bonifacij IX. Martini V. Maximorum Pontificum decreta Aedi Lauretanæ perhonorifica perstringit. Hinc Lauretanæ Domus primordia exsequens cubiculum esse ait (vt piè creditur, & fama est) B. Mariæ, vbi illa concepta, vbi educata, vbi ab Angelo salutata Christum conceperit alueritque. Hanc deinde ædem ab Apostolis consecratam, ac diuinitus primum è Nazaretho, exinde è sylua latrocinij infesta in collem duorum fratrum; hinc ob fraternas rixas in eum, vbi nunc sita est, collem demigrasse. Deinceps præfatus, se non minore studio teneri Lauretanæ Domus ornandæ, quam Paulum Secundum, aut Xystum Quartum, quorum præclara in eam extarent beneficia; confirmat illorum munera, immunita.

Iulij II.
Bulla, & testimonium.